

Тако је био назван патријарх Јаков. Онај који види Бога значи да је Господ дошао због оних који су способни да у Њему виде Искупителџа и Месију.

И док је Господ одговарао апостолима, Хананејка Му је пришла, до земље Му се поклонила и поново почела да Га моли за исцељење своке кћери. Тада је Господ рекао речи које би могле да јој прободу срце: Није добро узети хљеб од дјече и бацити псима (Мт. 15, 26). Али те речи су ипак уиле наду у њено срце. Она је размишљала да ако је Соломон рекао да су блажени они који су према животињама милостиви, онда пред њом стоји Онај који је већи од Соломона и ко је Љубав. Чак иако је пас, ипак није туђа, што значи да и она припада Христу макар онако како пас припада своје господару. То је за њу значило да ће и она и њена кћер бити помиловане и зато је рекла: Да, Господе! Али и пси једу од мрва што падају са трпезе господара њихових (Мт. 15, 27), тојест не лишавај ме милости коју добри господар показује према свом псу и само једна мрвица Твоје велике милости учиниће нас срећнима. Тада јој је Господ одговорио: Велика је вјера твоја! Господ је хтео да покаже апостолима веру Хананејке. И апостоли су били пореклом из јеврејске средине и могли су да имају исте предрасуде да су изнад свих осталих народа света. Господ је хтео да им покаже да се у сваком народу може наћи велика вера и да незнабошци који се покају и у Њега поверују неће бити одбачени. Господ је рекао: О жено, велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш (Мт. 15, 28). И та вера је спасила Хананејку, дакле не само њену кћер него и њу саму. То је зато што се мајка мучила више него ли

њена кћерка и видећи своје болесно дете, била је спремна да је запоседну и најљући демони само да њено дете не пати. Спасење је веће од исцељења. Христос јој је обећао вечно спасење зато што је у Њему препознала свог Месију и Спаситеља! Браћо и сестре, кад би мајстор исковао мач, ужарио би оштрицу а затим би замахнуо и њоме у камен ударио показујући на тај начин колико је оштица чврста и погодна за борбу. Тако је и Господ тим кушањем показао колико је чврста вера Хананејке.

Свети Оци кажу да овде постоји још једна симболичка слика. Наиме, Хананејкина кћерка символ је нашег тела које страсти распаљују. Кад се страсти дигну на нашу душу, и ми смо тада слични ђавоиманима. Али, браћо и сестре, Спаситељ је близу нас! Треба само да се молимо, да се уздамо у Његову помоћ и, оно што је најважније, да се смиравамо. Преподобни Јован Лествичник вели да је гордост почетак свих страсти и да зато све страсти могу бити уташене смирењем. Оне ће се у смирењу утопити као у каквом мору. Зато је смирење од велике помоћи у духовној борби. Антоније Велики тврди да вера изгони демоне, а смирење демонске кнежеве. И свети Јефрем Сирин вели да је видео многа духовна оружја и ратничку опрему у коју су се свети тељи облачили пред борбу с демонима. Али кад би он имао могућност да избере једну од њих, вели да би обавезно изабрао смирење. Човек грешник може се само смирењем спасити, а без смирења су ништавне све врлине.

Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ОСАМНАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА
недеља по Воздвижењу Часнога Крста
Мк. 8, 34 - 9, 1, зач. 37; Мт. 18, 23 - 35, зч. 77.
Гал. 2, 16 - 20, зач. 203; 2Кор. 9, 6 - 11, зач. 188.
свети апостол Кодрат

архимандрит Рафаил (Карелин) ЖЕНА ХАНАНЕЈКА

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Браћо и сестре, у данашњем Јеванђељу говори се о томе како је Господ са Својим ученицима дошао у тирске и сидонске крајеве, у западну област Палестине у којој су се налазили градови Тир и Сидон (види, Мт. 15, 21). Тир и Сидон су у стара времена биле приморске државе, неприступачни градови-тврђаве који су се налазили на острвима. Море их је штитило боље но што би то могла многобројна војска. Палестина се налазила између две моћне државе, између Египта и Асирије, и често се претварала у бојно поље. Личила је на некакав наковањ по којем су ударала два чекића. Али Тир и Сидон остајали су по страни тако да су их војни походи и напади Асираца и Египћана заобилазили. Те градове су насељавали Хананејци или Финци.

Треба рећи да су од свих нама познатих народа Финци први направили своју азбуку, а касније су је од њих преузели стари Грци, а од Грка Римљани и Византијци. Латинска азбука налази се у основи сваког европског писма, док су словени изглед словâ преузели од Византијаца. На тај начин

руска писменост води своје порекло од Хананеја, односно Финаца. Њихови бродови секли су таласе Средоземног мора и Индијског океана. Имали су много колонија, а најмоћнија од њих била је Картагина, страшни противник римске империје. Једном се догодило да картагинска војска умало није освојила Рим, ту стару престоницу света. Вавилонски цар Навуходонсор, који је разорио Јерусалим, једанаест година је покушавао да заузме Сидон, али није успео. Тек је Александар Македонски успео да разори Тир и Сидон. Заробљеницима је наредио да у море бацају камене громаде па је на тај начин саградио бедем, а након тога пут кроз море све до Сидона. Кад су житиљи Сидона видели да му се више не могу супротставити, ноћу су натоварили све своје благо на бродове, запалили град и напустили га тако да су победнику припали само слава и рушевине у пламену. Након извесног времена Сидон је поново изграђен, али никад више није био моћан као некад. После неколико векова море се повукло тако да Тир и Сидон више нису били острвски градови, него су се нашли на копну.

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

Касније су се оба ова града претворила у обична рибарска села.

Свети Епифаније Кипарски пише о томе како је Ноје делио земљу међу синовима и унуцима и како је тада Хаанау припала Африка. Но, Хананејци су имали јаку војску, посебно коњицу и запрегу, па су успели да упадну у Палестину, која је припадала потомцима Сима, и да је освоје. На тај начин су се нашли међу житељима тих крајева. Хананејци су били пагани, а њихови пагански обреди и ритуали били су изузетно окрутни. У Картагини се налазио идол, направљен од бакра и с рукама од сребра, који се називао Молох. Тај идол је изнутра био шупаљ. У његову унутрашњост стављали су дрва и загрејали би га попут какве пећи. Кад би се тај метални кип усијао, родитељи би приносили своју децу обавијену цвећем. Цвеће би полагали пред ноге Молоха, а децу на његове испружене ужалене руке. Да би надјачали јауке и вриску несрећних жртава, непрекидно су свирали, трубе су трубиле, чули су се бубњеви, а жреци су певали и плесали. Браћо и сестре, неки видови савремене музике воде порекло управо од паганских афричких култова. Зато она тако и делује на човека, као некакав наркотик, и понекад доводи слушаоца у стање неурачунљивости. Чак је и цез у суштини створен по узору на афричке песме које су певане уз плес током паганских славља.

Јевреји су мрзели Хананејце и презирали их, а Хананејцима је то било добро познато. Но, без обзира на то, кад је Господ дошао у крајеве Тира и Сидона, једна Хананејка, сазнавши да је њихову земљу посетио Христос, Велики Чудотворац, пожурила је за Његовим ученицима и почела да виче: Помилуј ме, Господе, сине Давидов, кћер моју много мучи ђаво (Мт. 15,

22). Но Христос је ишао не одговарајући јој ни једном речју. Ђавоиманост је страшна болест при којој у човековом телу живе заједно човекова душа и демон. Демон постаје човеков господар и живот тог човека претвара се у пакао. Муке ђавоиманих људи су тако страшне да главом ударају о камење, бацају се у воду и у ватру да би својом смрћу прекинули страшне муке. Понекад су ђавоимани веома зли и свирепи. Они се бацају на људе, уједају их и пребијају своје жртве. Но Хананејка вели: Кћер моју много мучи ђаво! Можемо само претпоставити шта је све претрпела та мајка поред своје несрећне ђавоимане кћери. Какве је све увреде, какве ударце и какво мучење претрпела та несрећна Хананејка! Али срце јој се ипак кидало од туге због свог детета. Своју кћерку није напуштала у тој страшној невољи, у тој болести због које човек на неки начин бива протеран из овог света и одбачен као некакво страшило.

Христос је ишао не одговарајући ни једном једином речју. Шта ли је тада осећала Хананејка?! Замислите човека који се нашао на пустом острву и који умире од глади и жеђи и од изнемоглости пада на камење. Но, изненада у даљини угледа брод који се приближава острву. Тада последњом снагом устаје и почиње да виче тако да би га на броду чули и спасили га. Али брод пролази поред острва. Шум мора заглушује човеков глас. Наду код њега замењује очај. Но Хананејка није одустајала, него је упорно ишла за Христом и молила Га да спаси њену кћер. Није смела да се приближи Христу, као што је то учинила крвоточива жена коју је Спаситељ исцелио. Ишла је иза апостола и молила за милост. И крају су се Христови ученици обратили Учителу с молбом: Отпусти

је, јер виче за нама (Мт. 15, 23). Апостоли су на неки начин били збуњени. Они нису знали да ли ће њихова молба увредити Учителу и да ли ће Он хтети да укаже милост Хананејки, припадници племена које су Јевреји посебно мрзели и презирали и с којим су били у вековном непријатељству. Христос одговара: Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израилјева (Мт. 15, 24). Тако су мислили Јевреји и

бисмо схватили да је Он дошао онима који су свесни да су изгубљени, односно због оних који се кају и који су жедни речи Искупитеља и Спаситеља. Фарисеји и књижници такође су очекивали Месију, али се нису кајали. Они се нису осећали изгубљенима, него су сматрали да Царство Небеско припада њима, Авраамовим потомцима, као њихово наследство.

Браћо и сестре, шта значе речи: до-

Гле, сви смо ми пуни злочина без сведока. Наше срце и наша савест оковани су тим злочинима. Ниси само ти у оковима, или можда си ти мање него други. Ипак, сваком злочину има један сведок, то је сам учинилац злочина. Ја сам сведок мога невиђеног и неоткривеног злочина, најдрскији сведок, који ми сваки дан приповеда мој злочин и у исто време наређује моме језику, да ћути. Сведок и судија у исто време!

Злочин од злочина разликује се у степену. Дете, које мајка учи да у опасности спасава само свој живот, злочинац је твога злочина, само на почетном степену. Сав је живот једна опасност, заједничка опасност. Злочин је мислити на своје спасење на рачун туђег хлеба, или туђих суза, или туђих јабука. Вазда исти злочин, разног степена - од 1 до 1000 - а истог имена: егоизам. Ниједна створена ствар на земљи нема више маски него нестворени људски егоизам. Нема хаљине, у коју се он не облачи; нема куће, у којој он не станује, нити храма, који он није обесветио својим присуством, својом молитвом, ни лепоте, коју није наружио, ни језика којим се није послужио, ни средства, којим се није борио - ни разочарења, које није доживео.

свети владица Николај

можда су истог мишљења били чак и апостоли. Али у Христовим речима крије се потуно другачији смисао, узвишенији, мистички и тајанствени смисао.

Шта значи: Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израилјева? То значи да неће цело човечанство пријети Његову проповед, већ само мало стадо. На другом месту Христос је рекао да су овце они који ће кренути за Њим као за пастиром и који ће слушати сваку Његову реч. Зашто је Господ рекао: изгубљеним овцама? Цело човечанство, сви ми изгубљени смо у својим гресима, али Господ је то рекао зато да

ма Израилјева? Иако су Старозаветну Цркву, њену основу сачињавали два наест колена Израилевих, то није била национална Црква, него Црква целог света. Зато је овде реч дом символ домостроја Божијег. Свако је могао да уђе у тај дом, односно у Старозаветну Цркву. На другом месту Господ каже да деца Аврамова нису Његови потомци по телу, него да су то они који подражавају Авраму у вери, љубави према Богу и послушности и да су они права духовна деца и наследници тог великог праведника. Шта још значе речи дома Израилјева? Реч Израил има тајанствени смисао и значи онај који види Бога.